

Prof. Monika SIKORSKA-WOJTACHA

Ur. 4 maja 1948 r. w Łodzi, zm. 26 października 2014 r. w Piekarach Śląskich. Studia pianistyczne rozpoczęła w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Łodzi w klasie prof. Władysława Kędry, a ukończyła w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, w klasie prof. Bolesława Woytowicza.

Laureatka I Ogólnopolskiego Konkursu Pianistycznego (1970), IV Konkursu na Stypendia Artystyczne im. F. Chopina (1972), VII Festiwalu Pianistyki Polskiej (1974).

Prowadziła czynne życie koncertowe, występując z recitalami, koncertami symfonicznymi i kameralnymi na terenie kraju i za granicą (m.in. Czechy, Węgry, Ukraina, Francja, Włochy, Niemcy, Japonia).

Dokonała wielu nagrań radiowych (w tym archiwalnych) i telewizyjnych. Nagrała płytę z utworami fortepianowymi Bolesława Woytowicza dla firmy Acte Prealable. Współuczestniczyła również w nagraniu CD z utworami Romualda Twardowskiego.

W repertuarze posiadała utwory literatury fortepianowej od muzyki klawesynistów po awangardę. W kręgu jej zainteresowań naczelne miejsce zajmowała twórczość fortepianowa Mozarta i Debussy'ego. Jej szczególnym zainteresowaniem cieszyła się również muzyka polska – od twórców ery przedchopinowskiej (Maria Szymanowska, Feliks Dobrzyński), poprzez kompozytorów przełomu XIX i XX wieku (Karol Szymanowski), do muzyki współczesnej. W tej ostatniej dziedzinie posiada liczne prawykonania (m.in. I Sonata fortepianowa Piotra Radko, Concertino na fortepian i orkiestrę smyczkową Jana Wincentego Hawela, I i II Sonata Andrzeja Hundziaka). Była pierwszą wykonawczynią, po pół wieku zapomnienia, Koncertu fortepianowego Michała Spisaka. Wykonywała również muzykę oratoryjną i kantatową napisaną na fortepian i zespoły wokalne (m.in. „Mała Msza Uroczysta” G. Rossiniego, „Pieśni cygańskie” i „Liebeslieder” J. Brahmsa).

Nie stroniła od niekonwencjonalnych form prezentacji muzyki poprzez samodzielne prowadzenie koncertów, w tym również dla dzieci, z którymi potrafiła nawiązać znakomity kontakt.

Współpracowała z wieloma muzykami i zespołami kameralnymi (m.in. z Kwartetem Śląskim i pianistami: Joanną Domańską i Hubertem Salwarowskim).

Poza działalnością artystyczną zajmowała się pedagogiką jako profesor w Katedrze Fortepianu Akademii Muzycznej w Katowicach. W tej uczelni pełniła również funkcję Kierownika Katedry Fortepianu i prodziekana Wydziału Wokalno-Instrumentalnego.

W gronie swoich uczniów i absolwentów posiadała laureatów konkursów krajowych i zagranicznych (Barbara Karaśkiewicz, Janusz Florczyk, Piotr Grelowski, Wojciech Stysz). Miała pod opieką dydaktyczną także uzdolnioną młodzież ze średniego szkolnictwa muzycznego.

Uczestniczyła w pracach jury wielu konkursów krajowych.

Prowadziła liczne konsultacje uczniów szkół muzycznych I i II stopnia, kursy i warsztaty pianistyczne (m.in. w ramach cyklicznych Spotkań Muzycznych w Gdańsku) oraz wygłaszała wykłady.

Trzykrotnie była recenzentem w przewodach kwalifikacyjnych I stopnia.

Monika Sikorska-Wojtacha została odznaczona Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi.